

Hálvhjartað samgonga

NÆST EFTIR at hoyra smábørn syngja og kirkjuklokkur ringja er tað hugaliga-sta, sum henda kann, at tey, ið góð eru, fáa hvørtannað.

SLÍKA EYDNU unna fólk flest eisini sínnum meðmenniskjum og hóast sjálvs-góðsku og øvund menniskjunnar, so munnu tó bert tey fáu við vilja gera seg inn á so lívs- og eydnujáttandi samanrenningar.

UNDANTØK eru sjálvandi, men sjáldan munnu hesi verða teimum til eydnu, ið volt tey hava.

EISINI POLITIKKUR kann, tá hann er bestur, vera so einfaldur og sjálvsagdur og bert tá eigur hann tað neyðuga framburðs- og viljatreysti, sum til má vera fyri ikki at missa úr eygsjón aðalendamálið: Lívs-, hugsunnar- og virkisfrælsi hins einstaka - og í okkara føri "Fólkaheimið Føroyar", har brúk er fyri øllum, har rúm er fyri øllum og har øll, "høgur ella lágur", eiga óskerda mannavirðing uppiborna.

SAMSINT stevna sum henda er eisini treytin fyri, at tann framtakshugur, sum hóast alt altíð anir í einum ikki heilt niðurundirkomnum samfelag, kemur fjøldini til góða sum frægest.

TÓ HAVA vit seinru árinum ikki skortað sonevndan "dynamikk" ella framtakshug. Bert hevur hesin ikki verið av tí slagnum, sum nóg væl var grundaður á tørv allra føroyinga. Heldur hevur hann, takkað verið okkara óavmarkaða "vinnu-

frælsi" nørt og ríkað tey fáu og útarmað tey nógvu, sum í tolni hava latið henda so "ovurliberala" virkishug teirra fáu grýtt tjóð okkara á bláman búskaparliga.

MEN SAMBÆRT løgmann og teir, hann nú hevur uttan um seg, so eiga sjálvt okkara minstu, sjálvt neyðarligastu pínigar millum børn okkara, skuldina av, at so er vordíð. Ikki eitt orð um, at ríkmaður t.d. tekur einar 40 miljónir í láni uttanlands til vinnubýgging í Føroyum, „sum bert kostar góðar 20 miljónir og setur tær umleið 20 miljónirnar at renta nærum skattafrítt í onkrum av peningastovnum okkara og hetta samstundis sum lánirentan av teimum 40 miljónunum í stóran mun kann verða drigin frá einum møguligum, men helst óhugsandi, rakstraryvirkoti.

SAMBÆRT HESAR harrar er tað sostatt ikki slíkur moralur, ótálmað spekulatióin ella tað, ið beinleiðis verri er, ið er atvoldin til armóðsstøðu føroyinga, men heldur tað, at okkara smáu t.d. ikki longur sleppa at vera teir nístandi, skó- og brókaleysu snorhvølpur, tey veruliga "áttu" at verið. Føroysku heimini, rik sum fátæk hava brúkt og brúka alsamt ov nógv, og hetta skulu serliga tey minstu nú sviða fyri í ólukkumáta.

UNDIR VIÐGONGD tala hesir somu hendingaferð um tey smáu og veikastu, men gongur ímóti, so eru øll líka, ja tey veikastu so líka, at tey hvørja ferð fáa heiðurin av at bera spekulatiónsbyrðar teirra stóru einsamøll.

HETTA VAR so bert nakað av teirri hugmyndafrøði, nýggja landsstýri okkara hevur at grunda teirra lovaðu politisku bjargingarroynd á.

VIT, OG TEY smáu við okkum, vilja eisini frammyvir sýna okkara eyðkenda tol,

tí so tungur hesin burður hevur verið, so noyðast vit at vóna, at tað glógvar so frægt í onkrum innan nýggja stýrið, at hesir - um ikki annað - so fyri skomm skyld, vísa eitt minsta mark av fyriliti og bera so í bandi, at innsta ætlan fólkafloksins um at bera allar ágóðar landsins upp í føvningin á teimum fáu, ikki eydnast til fulnar.

HJÁ OKKUM er tað nú so vordíð, at tey flestu, ið gerast góð, eisini fáa hvørt annað sum frá líður. Soleiðis er ikki allastaðni, eitt nú í eysturlondum.

MEN SJÁLDSAMA væl vignast kortini hesar eysturlendsku giftur, ið familjurnar sínámillum hava fyrireikað, mangan ígjøgnum fleiri ár.

UM HENDAN samgonga, sum nærum ikki mundi sæð dagsins ljós, er ein av hesum giftum, er ilt at siga, men ongan tíð í føroyskari søgu hava tilstundandi hjúnarpartarnir havt og tikið sær so góðar stundir til at stama seg fram til tey hátiðarligu JA-orðini.

MEN HÓAST ektapaktin, samgonguskjalið, ikki er eftir okkara høvdið, so unna vit teimum fyríbils arbeiðsfrið til at royna ætlaða politikkin í verki, tí sum ein skilagóður prestur segði: "Mark er fyri hvat vit kunnu krevja av kærleikanum, um vit ikki fáa tann vit elska, men lata okkum lynda at stríðast eitt heilt lív við tí næstbesta ella tí, ið vánaligari er."

OG EISINI TEY, ið hava gjørt hesar beisku lívsroyndir og yvirливаð sum fólk uttan at hava gjørt øðrum ov nógvir ónáðir, hava einhvørja viðurkenning uppiborna. Somuleiðis eisini hetta landsstýri, um tað heldur seg til eftir umstøðunum skilagóðan politikk og ikki bara víðari útarming av okkara minstu.

r.

